

garanterer for et Beløb af 15 Mill. Kr. medens man her har sat ind, at den skal garantere for et vist Beløb af Hypotekbankobligationer. Jeg skal ikke indvende videre mod denne forandrede Ordning af Statskassens Forpligtelser, men vil dog henstille til Udvalgets Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at bestemme, at denne Garantifond skal bestaa af 4 pCt.'s og ikke af 3½ pCt.'s Obligationer; thi i det Næblik disse 3½ pCt.'s Obligationer skulle realiseres, er det jo temmelig sikkert, at de ikke vilde kunne realiseres til pari, saa at paa denne Maade de 30 Mill.'s Garanti maaske ikke vil sige mere end 25 Mill.'s Garanti ellers; hvis det derimod er 4 pCt.'s Obligationer, vil det maaske komme saa temmelig ud paa et. Hvis man altsaa gaar ind paa, at det skulde være 4 pCt.'s i Stedet for 3½ pCt.'s, vil det vist være rigtigt at forandre Bestemmelsen om, at de skulle være uopsigelige. Det vilde saa vistnok være rigtigt, at de bleve opsigelige fra Bankens Side; thi naar Banken igen skulde indkøbe dem, kunde det ellers let gaa saaledes, at de vare gaaede meget over pari. Banken skulde have Ret til at opsigte dem lige som sine andre Obligationer, saa at man i ethvert Tilfælde kunde være sikker paa at faa dem til pari, til hvilken Pris man end havde solgt dem.

Ændringsforslaget under Nr. 8 affæder Banken fra at spekulere, og det har min fulde Billigelse. Jeg tror heller ikke, det er rigtigt, at Banken skulde have Lov til det. Det kunde lige saa let, som den ærede Ordfører bemærkede, føre til Tab som til Gevinst, men jeg skal dog i Anledning af denne Ordning sige, at naar man, som den ærede Ordfører udtalte i Dag, mener, at en Hypotekbank i væsentlig Grad vil have sin Betydning derved, at den er mere interesseret i at have Kursen paa sine Obligationer, end Kreditforeningerne ere det, saa holder det ikke Stik, især ikke, hvis man vedtager Ændringsforslaget under Nr. 8; thi saa bliver Hypotekbankens Ansvarforhold over for sine Kasseobligationer akkurat det samme, som det Kreditforeningerne nu staa i over for deres. Interessenterne i Kreditforeningerne kunne jo nu forlange, enten at saa Kreditforeningerne til at sælge Obligationerne for dem eller ogsaa at saa Obligationerne udleverede for saa selv at realisere dem. Bliver Ændringsforslaget under Nr. 8 vedtaget, vil Forholdet ogsaa blive det samme mellem Hypotekbanken og dens Interessenter. De ville saa ogsaa kunne forlange Obligationerne udleverede for selv at sælge dem, eller ogsaa kunne de lade Banken sælge dem. Og Banken faar saa ikke nogen

særlig Interesse i høje Kurser. Jeg tror imidlertid ikke, at der der er nogen Fare; jeg tvivler ikke om, at Hypotekbanken alligevel vil gøre alt, hvad den kan, for at holde Kursen paa sine Obligationer saa høj som muligt; men det samme have Kreditforeningerne tilvisse ogsaa gjort.

Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 18, som indfører et helt nyt Bantraad. Det forekommer mig nok, at det er temmelig mange Rigsdagsmænd, man her vil have ind i Bantraadet, nemlig 6 fra hvert Ting. Jeg tror, at det egentlig er en lidt rigelig Repræsentation fra Rigsdagen, og at det vilde have været lige saa heldigt, om Kreditforeningerne havde faaet en lidt større Repræsentation, end man nu har villet unde dem; men jeg vil indrømme, at dersom man gaar ind paa at ordne Statens Garantiforpligtelse paa den af mig foreslaaede Maade, er der lidt mere Grund til, at Rigsdagen faar en nogenlunde fuldtallig Repræsentation i Bantraadet, end der var i Forvejen, og jeg skal derfor ikke modsætte mig dette Forslag.

Endelig skal jeg kun omtale Ændringsforslaget under Nr. 23.

Der foreslaas indført en ny § 18, hvori det hedder:

„Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele de bestaaende Kreditforeninger, der indtræde som Interessenter i Hypotekbanken, Stadsfæstelse paa saadanne Statutforandringer, som gaa ud paa:

- 1) at Foreningerne fremtidig kunne give Laan, der helt eller delvis ikke amortiseres, dog saaledes, at de ikke amortisable Laan eller den ikke amortisable Del af et Laan ikke maa overstige en Tredjedel af Børderingssummen;“

Jeg skal ikke indvende noget imod, at man sætter en saadan Bestemmelse ind i denne Lov; jeg forstaar det nu saadan, at Ministeren faar Lov til at stadfæste Statutforandringer, som gaa ud paa, at disse Begunstigelses ikke blot gælde for de Afdelinger, hvormed Kreditforeningerne gaa ind i Hypotekbanken, men ogsaa for de Afdelinger, hvormed de muligvis blive udenfor. Men er det Meningen — og det antager jeg — forekommer det mig rigtigt, at saa vil det ikke være rigtigt at begrænse en saadan Begunstigelse til de Kreditforeninger, som have en Afdeling i Hypotekbanken, saa burde man give en saadan Begunstigelse til samtlige Kreditforeninger. Nu er Begunstigelsen efter min Mening ikke stor; det har jeg haft Beskjæftigelse til at udvikle for her i Tinget og skal ikke komme nærmere ind derpaa nu. Men